

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. **N° 160.**

47de Møde.

Løvedagen den 6te April.

(Fortf.)

Osternann: Jeg skulde i Et og Alt henholde mig til hvad den sidste ærede Rigsdagsmand har yttret med Hensyn til den Byrde, som vil falde paa Kjøbstæderne ved en forøget Beskatning. Jeg troer, at denne Forsamling har en ganske egen og alvorlig Dpfordring til at være meget forsigtig med ikke at gaae Kjøbstæderne for nær; thi det er os dog Alle vitterligt, at der trindt om i Kjøbstæderne er et Slags Mistanke imod, at de ville blive prægraverede, netop fordi vi ikke have, eller saa godt som ingen skatteyndende Borgere have her i vor Midte; men jeg tvivler ikke paa, at nærværende Forsamling vil gribe enhver Leilighed til at borttrydde denne Mistanke. Naar man har talt om, at Bygningskatten i det Hele ikke skulde være saa særdeles høi, saa vil jeg overmaade gjerne indrømme, at, naar man tager den som et Hele, er den ikke synderlig høi; men jeg skal derhos tillade mig at bemærke, at Bygningskatten vist i og for sig hviler paa en Basis, som man ingenlunde kan antage for at være nogen heldig Skattebasis, og netop derved skeer det meget let, at jo mere man forhøier Skatten, desto ubilligere vil den blive for den Enkelte. Jeg skal ogsaa tillade mig den Bemærkning, at jeg har søgt Oplysning fra den Commune, hvorfra jeg er, om hvorledes det forholdt sig med denne Bygningsafgift, og jeg har erholdt Oplysninger herom fra en meget paalidelig Kilde. — Efter hvad jeg deraf har erfaret kan jeg ikke sige Andet end at Kjøbstæderne have følt sig trykkede derved, og det skulde derfor gjøre mig særdeles ondt, om Forsamlingen skulde gaae ind paa at stemme for Uændringsforslagene til § 6.

Bregendahl: Den høitærede Finanzminister udtalte før, at der vel ikke kunde bygges noget videre Resultat paa de statistiske Oplysninger, han meddeelte, men endte dog sit Foredrag med, i disse Oplysninger at søge et Forsvar for at Bygningerne ere ansatte høiere end i det tidligere Udkast. Jeg vil i den Anledning kun udtale, at jeg meget maa beklage, at den høitærede Finanzminister, siden hans Opmærksomhed dog har været henledet i denne Retning, ikke har fundet Anledning til at lade indhente andre statistiske Data i samme Retning, og jeg troer derfor, at man maa være meget varsom med at bygge Noget paa disse to Exempler, saa meget mere, som jeg vil gjøre opmærksom paa, at hvad der er anført om, hvormed det Beløb andrager, som Bygningsseierne have kunnet afdrage i Prioritetsrenten, aldeles ikke indeholdt noget Beviis for at et saadant Afdrag er blevet Bygningsseierne indrømmet; thi vel hjemler Loven dem Afgang dertil, men det er vist neppe Finanzministeren ubekjendt, hvilke Vanskeligheder der ere forbundne med at erholde offentlige Prioritetslaan navnlig af offentlige Stiftellers Midler i en Kjøbstadsejendom fremfor i en Landejendom, og at saaledes de Prioriteter, der hæfte paa Kjøbstadejendomme, for største Delen ere private Midler. Det er derfor vistnok meget antageligt og vil stadfæstes af Manges Erfaring, at Eierne ere nødsagede til, under saa vanskelige Lidel, som de nærværende, at godtgjøre Prioritetshaverne de Afdrag, som Loven berettiger dem til at gjøre. Det er den Omstændighed, som jeg troer maa komme meget væsentligt i Betragtning, og jeg kan derfor heller ikke Andet end paa det stærkeste fraraade at forhøje Bygningsafgiften for Kjøbstæderne, men maa derimod tilraade, at holde sig til Udvalgets Forslag.

N. Sørensen: Det er mig af et æret Medlem af dette Folkething idag sagt, at, tydsse